

פו:

עין משפט
גר מצוה

לב א מ"י פ"ג מהל' תמידין
ומוספין הלכה יא:

תורה אור השלם

1. צו את אהרן ואת בניו
לאמור זאת תורת העולה הוא
העולה על מוקדה על המזבח
בכל הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקד בו: ויקרא ו, ב
2. ולבש הכהן מדו בד ומכנסי
בד ולבש על בשרו וחרים את
הדשן אשר תאכל האש את
העלה על המזבח ושמו אצל
המזבח: ויקרא ו, ג

זמף רש"י

[illegible]

ויונתנו במורחו של כבש ונבלע
במקומו שנאמר (ויקרא ו') והרים
את הדשן וגו' ושמך אכל המזבח,
וילפינו מההרים ממנו בקומנו,
והיא היתה תחילת עבודת שחרית

בזה שכתמו (ימות כ.) מקרות הדבר
 ב'י' תרענול בשלים הילול לאחר
 מולאחצרות או סמוך לו בין מלפניו בין
 פעמים קודם פעמים
 לאחר כן, לא היה קבע בדבר
 (המפורש תמיד כו.) או סמוך לו.
 סמוך לקריאת הגבר, לפני קריאתו
 לא: לאחריו: בחצות. מוסר
 מ'א' האנונימית המצוינת

[illegible]

ואחרי כל הילול שבת להשרה
השלישית, וזאת חמשת ימים וכל לפי שעה
בכל יום ולא נפשי קרינתו, וזר
היו חיוס, קריות הגבר מן
הנפשי קרינתו. וזר דאן
בנקום המערה וזרן העלול
השבת לפחות לחזר חיוס
השבת בנקום המערה (כא) העלול
השבת לפחות, ותפוח הוא של
השבת מין פוחל על עניב הירק
גבה, שש ספוח שר על כל יומת
ההג הוא באחזת המוצה ושפמים
שפוח עליו כי מאות חור, לפיכך
השבת תהיה למרוס המוצה
הקרינתו (ויסא כ:). לא היתה
הקרינתו הגבר מוצה, כדליט
השפמים תורה מנעל שפוחל
המניחין קרינתו
מומנים הקרינתו אחר המערה
(סא סא)

:(. 100

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

וְחִצִּיו לְהִרְבּוֹתָּהּ. פִּרְשׁ בְּקוֹנְטֵרַס וּשְׂרִיר נָמִי רָאוּיִן לְהִרְמֵהּ מִיָּה
נִרְאֶה לָלוּ רָאוּיִן לְהִרְמֵהּ לָלוּ דָשֵׁן מִיָּהוּ אִלָּא חֲזִיו
לְהִרְמֵהּ דְּקָאֻמֵּר לָהּ הִרְמֵהּ מִמֶּנּוּ אִלָּא כְּעִין הִרְמֵהּ שְׂאִין רָאוּיִן לְהִקְטֵרָהּ
וְכֵן מִשְׁמַע פ' שְׁנֵי דְמַעֲלִיָּה (דף ק"ז ע"ב) דְּדִיִּיקָא הֵחָס וְכֵן גַּחֲלַת שְׂפָקָהּ

ומעל גבי המזבח נח יחזיר ה' על
 גבי המזבח יחזיר ומקשי מינה לרב
 ומשני שאני גחלת דלית ביה ממאס
 הלכך יחזיר דלא נעשית מנאותו
 משמע דאין רחמי לתרוס מהס דאי
 רחמי לתרוס מהס כשתרמו אלא
 ייחזיר הרי נעשית מנאותו ומינה היא
 גופה לא ידענא מנא ליה דאיירי
 לאלאחר תרומת הדשן דהנאי טעמא
 מנקשה לרב ד' דלאמר לאחר תרומת
 הדשן איירי וכי היכי דמתרנין ליה
 לאלאחר תרומת הדשן לר' יוחנן יתירה
 קודם תרומת הדשן לרב דמדורה רב
 דמועלין ונראה צעני דלומיא ^א
 דפסולין ^ב שפקעו דאיירי בכל ענין
 דקמני וכן גחלת שפקעה ומינה נמי
 דייקא דגחלת אין חילוק בין קודם
 מנאות לאחר מנאות דככל ענין ^א עיכול
 דלומיא דפסולין ^ד שצרישא קמני
 דלפילו קודם מנאות לא יחזיר ועוד
 דבסביא גבי חרות הוא דמפליג
 אצל גחלת לא מפליג דעיכול חשיבא
 וילא שיד ^ה לא לשון הקטרה ולא לשון

בשרירי מנא הני מילי
 אומר יכל הלילה וה'
^ב כל הלילה והרים ^א
 וחציו להרמה מתיב
 תורם את המזבח ^ב
 מלפניו [או] מאחריו
 ברגלים באשמורת
 דעתך מחצות דא
 (והיכי מאחרין אלא)
 שנאמר כל הלילה
 מה תלמוד לומר עד
 לילה הלכך כל יום
 ביום הכיפורים ^ג מש
 מחצות ^ד ברגלים דר
 אתו ישראל מאשמ
 סיפא לא היתה ק
 שהיתה עזרה מלאה
 קודם חצות והחזוין

[illegible]

ורם ושרירי נמי ראויין להרמה מיהו
אלא להרמה דלאו דשן יניהו אלא חציו
אלא בעין הרמה שאין ראויין להקטרה
(ט) 77 יקא ההם וכן גחלת שפקעה

בשרירי מנא הני מילי ⁽⁶⁾ אמר רב כתוב אחד
אומר ¹ כל הלילה והקמיר וכתוב אחד אומר
² כל הלילה והרים ⁽⁸⁾ חלקיהו חציו להקמרה
וחציו להרמה מתיב רב כהנא ⁽⁶⁾ *כלל יום
תורם את המזבח ⁽⁷⁾ מקרות הגבר או סמוך לו
מלפניו [או] מאחוריו ביום הכיפורים בחצות ⁽²⁾
ברגלים באשמורת הראשונה ואי סלקא
דעתך מחצות דאורייתא היכי מקדמינן
(והיכי מאחרינן אלא) ⁽²⁾ אמר רבי יוחנן ממשמע
שנאמר כל הלילה איני יודע שעד הבקר
מה תלמוד לומר עד בקר תן בקר לבקר
לילה הלכך כל יומא מקרות הגבר סגי
ביום הכיפורים ⁽⁷⁾ משום חולשא דכהן גדול
מחצות ⁽²⁾ ברגלים דנפיש ⁽⁷⁾ קרבנות דקדמי
אתו ישראל מאשמורת הראשונה כדקתני
סיפא לא היתה קריית הגבר מגעת עד
שהיתה עזרה מלאה מישראל איתמר פירשו
קודם חצות והחזירן אחר חצות רבה אמר

אשר לא יאמר (א) ומי יחזיר דלאו ראייה להרמה ית מלוותה (ב) על גבי המוצא יחזיר פקע לא יחזיר דעל מוקדה על המוצא על המוצא אפילו פקע אבל דבר שאין את האפר להעלותו לתפוח אין יכולים כל האפר והכא דמשמע שאסור להוציא בעמיליה (ג) (ד) שם ד' יחזיר וכל שכן (ד) (ה) גמי משמע שהיה נוטל מן בים היה נוטל וזריך לומר דמאי (ו) מן זה משא ומשיבי אפר אבל גחלת ייחזיר מיייר בגחלת חיה דאית ביה ה"ה דאפילו אפר לאו דליהוי בגחלת מחזירין לעולם אפילו לאחר תרומת מן אבל אפר מעלין לתפוח אלא לעיני ואע"פ (ז) שלכאורה יש חילוק בין גחלת

בכלל דשן היא דעתן נטל מן ההמוללות הפנימיות ומ"מ ^{הח} יש ליישב
 ששן מתירן לאוספס לתפוח ולא לענין זה שיעשה מהם תרומה
 מתירא אפי' שרירי דמחלות ואלין חשיבי עיכול ^{הח} להקטרה ואם ירצה
 המערכה כדי למרק מועדים שיהיו ^{הח} ראויין עשנם לתרומה
 והם מירוק מזהו חישן דשן ראויין לתרומה דשן והשתא יחש
 ישימין להזהר מן הבחלים ואפי' היו לנחשות וקמא היה נראה כן במסמ
 ועלו לראש המוצא האברים והפדרים שלא נמכלו מצברז סולגו
 וזחזחו כפי' רש"י שלא היו מסלקין ^{הח} אותם שלא נמכלו אבל
 ישימין עיכול ^{הח} אם כן לאו בכלל שלא נמכלו ינייה הלכך נ"ל פירוש
 שם הראשונים ופי' דרבי יוחנן מתיר קראי כרז חזיו להקטרה ו
 דםם לתלות היינו במעוכלין ומקראי אחרינא נפקא ליה דכתיב עד
 צר לחכמים להיות מדמין ^{הח} כל מה שיראו לפי הצורך להם ומיהו
 הרמה ועוד ללא גרסינן בכל הקפסים וגרפה כגיר' פירושים אחרי
 דשן המעוכל יפה לא מקדימין וקאמר רבי יוחנן דכל הילולה אפי'
 ! היללה כשר להרמה אם יש דשן מעוכל וצבי הקטרה כתיב בקר
 כי מידרש קרא מן השכמה אחת לצוקרו של לילה וצוקרו של לילה
 דר מן השחר ^{הח} ואלין רביון שלא נתן זמן צאותו בקר על כרחך
 משאכל כל היללה והרים אבל אית צהון ^{הח} משאכל כל היללה ו
 דקאמר כל היללה כשר להקטרה אמאי לא קאמר נמי להרמה ^{הח} :
 ותרומת דשן וסידור המערכה היו מוטלות עליו והשתא את
 הפסוק כדי לעשות נחת שחיטת התמיד ועבודת היום אבל אי
 : ^{הח} ללא גרס' הכהן גדול ^{הח} לתרומת דשן לא הויא צבהן
 שיהיה עושה ציום הכפורים ופי' דפיס לתרומה דשן
 בסדר יום הכפורים וכן " יקר הוקמו מחלות אפרה ^{הח}
 ו דה"פ משום חולשא דכהן גדול מקדימין תרומת דשן וסידור
 ידי כן יהא מוזמן כה"ג להתחיל מהבקר כשיעלה עמוד השחר

התה, משמע דאפילו דען נמי מועלין צו עד תלות (ת"ח ב"ש): "תורה משום חילשא וכו' (בסו"ד) קודם לטקל הדען ולקדור את המערכה ושני גורי עינים קודם עמוד השחר כדי שיוכל לשחות התמיד כשיעלה

מסורת הש"ס

(א) יומא כ., (ב) כע"ז תמיד כו.
(ג) וע' ירר' יומא פ"ב ה"א ות"כ
צו פ"א ה"ט', (ד) לעיל כ. יומא
כ לו. מד נר, (ה) תמיד ספ"א,
ונוימא כ: סד"ה אלף כתבו
(ו) ע"ז, (ז) וע' בזה תפסול ארוך
פ"ב' דיומא חס' המאור
ובמלחמות ר' ע"ס, (ח) וע' ע'
תו' יומא כ: ד"ה משוט'

שינויי נוסחאות

[illegible]

ואוידור בקר לקחו זה הוזהר.
בקר של לילה עלות השחר,
בקר חזר קר לו חיות השחר,
כל להרמח כל חילתה כשר
וכן ומשכחול חלק כל לפי שר
צורך השעה ש בידו
(י"ב) ע"ז מוס' שטתיו נר'
ז' מפרושו שטתיו נר' (י"ג)
[י"ד] (י"ה) (י"ז) (י"ח) משראלי
תרומה וצדקה חזיר וכו' (י"ט)
הצריח נלחר יו' שן נתן וכו'
(כ) [כ"א] (כ"ב) (כ"ג) (כ"ד)
דודאט דפסול' דקתי בהרהר
ורכול שטתיו עני גבי מוס' (כ"ה)
כל שחר בעי דקתי שן ופסולתו
הצדקה חזיר ה"ל תהלא איצירי
בכל עני: [כ"ז] (כ"ח) (כ"ט) (ל')
דקתי קר כל' (ל"א) (ל"ב) (ל"ג)
נורא חניע דקדמוני דפסולתו
(ל"ד) (ל"ה) (ל"ו) (ל"ז) (ל"ח)
[ל"ט] עני חשבא עיכול

[illegible]

שיטה מקובצת